

Після більш як двадцяти років спокою Майдан розбурхав сплячий вулкан справжнього українського духу. Можливо, навіть не підозрюючи, як сніжний ком патріотизму та його волевиявлення перетвориться в справжню лавину, про яку стане відомо на весь світ... Події минулорічної зими – ось що є початком сучасної історії відродження та піднесення патріотизму в Україні.

Молодь у вишиванках, гучна українська пісня, козацька міць та слава... Ні! Це все не відгуки з давнього славетного минулого – це наше сьогодні. Все частіше і частіше лунає на вулицях непереможне «Слава Україні!» та майорять синьо-жовті стрічки... Події, що змусили хвилюватися не одну українську родину, і досі не залишають байдужими тисячі людей. Світ визнав! Визнав! Визнав нашу жагу до боротьби за світле та багатообіцяюче майбутнє, визнав нашу силу волі та духа, які посправжньому об'єднали український народ, визнав гарячу любов у серці та нестримну віру у душі. Ось воно – визнання!

Ми проявили характер. Тепер мало хто наважиться сказати про Україну, тільки як про колишню республіку у складі занепакої «наддержави». Кожен справжній українець зробить все (не намагатиметься, а саме зробить!), щоб наша країна, яка з гордістю витримує всі випробування долі, міцніла м'язами та розквітала душею щодня. А особисто я вірю, що навіть із плином часу, нам вистачить наснаги та терпіння подолати всі негаразди, адже ми, українці, мужній народ, що завжди був і буде вільним!

Куліш О.О.
НТУ «ХПІ»

ІНТЕРФЕРЕНЦІЯ ЯК ОЗНАКА МОВНОЇ СИТУАЦІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

На початку хочеться звернутися до слів українського поета Максима Рильського: «Як парость виноградної лози, плекайте мову. Пильно й

ненастанно політь бур'ян. Чистіша від сльози вона хай буде. Вірно і слухняно нехай вона щоразу служить вам, хоч і живе своїм живим життям...»

Масова міграція, суміжні шлюби, співіснування людей з різними культурними і мовними знаннями та інші соціальні, політичні, культурні процеси призвели до того, що дослідження білінгвізму стало актуальним не лише для конкретної держави, а й здобуло світові масштаби. Сьогодні вчені в галузі мовних контактів говорять як про позитивний – трансференція, так і про негативний вплив мов однієї на другу серед білінгвів – інтерференція. Проблеми білінгвізму висвітлено у працях В. Авроріна, І. Білодіда, Л. Масенко, Г. Іжакевич, Л. Ставицької, Н. Шумарової та інших мовознавців.

Метою роботи є виділення основних принципів україно-російської інтерференції та поширених прикладів російсько-української інтерференції.

Всі нації для самореалізації послуговуються національною мовою, а інші більш поширені мови вживають виключно для міжнаціонального спілкування, задля якого немає потреб в узаконенні кожної з цих мов. Звідси, основний принцип білінгвізму полягає в тому, що головна позиція в країні належить мові титульної нації; всі ніші існують як мови національних меншин або міжнаціонального спілкування.

Другий принцип білінгвізму – вільне володіння обома мовами, при якому кожен громадянин розуміє та розмовляє двома мовами.

В науковій літературі виокремлено такі види інтерференції:

- а) за походженням – зовнішня і внутрішня;
- б) за характером вияву – прихована й неприхована;
- в) за характером перенесення навичок рідної мови – пряма і непряма;
- г) за лінгвістичною природою – фонетична, граматична, орфоепічна, лексична.

Ось лише декілька *прикладів* російсько-української інтерференції.

В орфоенії: вимова голосних звуків не викликає жодних труднощів, але редукція – ослаблення артикуляції ненаголошених звуків ([a], [o], [e]) і зміна їхнього звучання ([б], [ж], [д]) – залишається поширеним явищем.

В акцентології: Порухення акцентуальних норм російської мови українцями виникає через вплив наголосу в рідній мові (напр., *обеспече́ние*,

звонит, ракушка, жалюзи, свекла, кухонный замість правильних *обеспечение, звонит, ракушка, жалюзи, свёкла, кухонный*).

У морфології: морфологічна інтерференція охоплює категорії роду, числа; окремі граматичні форми іменників, прикметників, займенників, дієслів тощо.

У лексикології: інтерференція пов'язана із вживанням слів у невластивому їм значенні, запозиченні ненормативних для російської мови лексем. Існують і інші приклади інтерференції у **фразеології, синтаксисі** тощо.

Як висновок, слід зазначити, що під впливом російської мови, наша українська мова почала втрачати свою самобутність. Занехання рідної мови знеохочує громадськість освоювати літературну мову. Тому для нашої держави залишається актуальним дослідження ненормативного білінгвізму, аби запобігти втрачання українцями компетенції в обох мовах.

Лактіонов Є.
НТУ «ХП»

ШКІЛЬНИЙ СЛЕНГ

Оскільки молодіжний сленг активно поповнює словниковий запас молоді, особливо школярів, він потребує постійного дослідження динаміки сленгової лексики. Різні аспекти молодіжного сленгу школярів вивчали як вітчизняні мовознавці – Й. Дзендзелівський, О. Горбач, І. Приходько, Л. Ставицька, Н. Шовгун, так і зарубіжні – М. Грачов, С. Копорський, Є. Поливанов, Л. Скворцов.

Шкільний сленг – важлива лексична підсистема мови. Він є органічним у структурі молодіжного сленгу, оскільки носіями шкільного сленгу є виключно представники молодого покоління – відповідно, школярі. Але водночас тут виділена власна предметна галузь, як у професійному жаргоні, своєрідне «виробниче ядро» – навчання.

Шкільний соціум володіє загальним молодіжним сленгом, але обов'язково витворює власний мовний світ, у якому домінують номінації на позначення навчальних предметів, учителів, об'єктів висміювання.